

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/5/2024
Identifikačné číslo spisu:	7000897946
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7000897946.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Lenky Praženkovej, v spore žalobkyne G. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., proti žalovanému DELTA MANAGEMENT GmbH, spol. s r.o., v konkurze, so sídlom Moldavská 8, Košice, IČO: 31 669 638, o zaplatenie 220 174 Sk (7308,44 eur) s príslušenstvom, o odvolaní JUDr. Miroslava Kráľa, Kukučínova 7, Košice, správcu konkurznej podstaty úpadcu DELTA MANAGEMENT GmbH, spol. s r.o., v konkurze, so sídlom Moldavská 8, Košice, IČO: 31 669 638, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. januára 2024, č. k. 3Cb/827/2000 - 92, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie JUDr. Miroslava Kráľa, Kukučínova 7, Košice, správcu konkurznej podstaty úpadcu DELTA MANAGEMENT GmbH, spol. s r.o., v konkurze, so sídlom Moldavská 8, Košice, IČO: 31 669 638, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. januára 2024, č. k. 3Cb/827/2000 - 92 vo výroku II. **o d m i e t a .**

II. Žalobkyni a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 4. januára 2024, č. k. 3Cb/827/2000 - 92, v prvom výroku konanie zastavil a v druhom výroku žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobkyňa podanou žalobou, doručenou súdu 12.04.2000, žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 220 174 Sk s príslušenstvom titulom vysporiadania zo zmluvy o tichom spoločenstve.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.04.2004, č.k. 6K/69/03-13, bol na majetok

žalovaného vyhlásený konkurz. Za správcu konkurznej podstaty bol (naposledy) ustanovený JUDr. Miroslav Kráľ (ďalej tiež „správca“). Vyhlásením konkurzu došlo podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „ZKV“) k prerušeniu konania sp. zn. 3Cb/827/2000. Krajský súd výzvami zo dňa 02.11.2023 vyzval správcu a úpadcu podľa § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „ZKR“), aplikovaného v zmysle úpravy obsiahnutej v prechodných ustanoveniach § 206 ods. 1 ZKR a § 206j ZKR, aby v súdom určenej lehote podali návrh na pokračovanie v konaní, s poučením, že v opačnom prípade bude konanie zastavené. Keďže správca ani úpadca v súdom určenej lehote návrh na pokračovanie v konaní nepodali, krajský súd uviedol, že toto má podľa § 47 ods. 4 štvrtá veta ZKR účinky späťvzatia žaloby, ktoré nastali ex lege a pre ktoré musel konanie sp. zn. 3Cb/827/2000 zastaviť (§ 145 ods. 1 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP).

3. Súd prvej inštancie o náhrade trov konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP tak, že náhradu priznal v plnom rozsahu žalobkyni, keď mal za to, že zastavenie konania spôsobil žalovaný tým, že nepodal návrh na pokračovanie v konaní s následkom zastavenia konania (§ 47 ods. 4 ZKR).

4. Proti tomuto uzneseniu podal správca JUDr. Miroslav Kráľ odvolanie, ktoré odôvodnil v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP. Výslovne uviedol: „ Pretože správca podstaty návrh na pokračovanie v konaní nepodal a nepodal ho ani dlžník (úpadca), konajúci súd musí konanie zastaviť. ... Správca nesúhlasí s odôvodnením, že je to z dôvodov uvedených v § 47 zák. č. 7/2005 Z. z., ale to je právne bezvýznamné, rozhodujúce je zastavenie konania. Správca však týmto odvolaním napáda výrok II. uznesenia, t.j. výrok o povinnosti náhrady trov konania, čo považuje za nesprávne.“

5. Správca navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania zrušil pre nepreskúmateľnosť ako aj pre nesprávne právne posúdenie, resp. zmenil tak, že za aplikácie § 257 CSP náhradu trov konania stranám neprizná.

6. Strany sa k odvolaniu správcu nevyjadrili.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej tiež „odvolací súd“) podľa § 470 ods. 4 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.), pred vecným prejednaním odvolania najskôr skúmal, či je odvolanie správcu procesne prípustné.

8. Prípustnosť odvolania predpokladá splnenie subjektívnej a objektívnej podmienky jeho prípustnosti.

9. Subjektívna podmienka prípustnosti odvolania zohľadňuje osobný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. to, či odvolanie podala na to oprávnená osoba.

Objektívna podmienka prípustnosti odvolania zohľadňuje vecný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. to, či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné. Záver o tom, že odvolanie je procesne prípustné vyžaduje kumulatívne splnenie oboch podmienok, teda podmienky subjektívnej ako aj podmienky objektívnej.

10. Vo všeobecnosti platí, že posúdenie subjektívnej podmienky prípustnosti odvolania predchádza posúdeniu objektívnej podmienky jeho prípustnosti. Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru, že odvolateľ z určitého dôvodu nie je subjektívne oprávnený podať odvolanie, nie je potrebné ďalej skúmať, či odvolanie smerujúce proti napadnutému rozhodnutiu spĺňa objektívnu prípustnosť odvolania.

11. Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

12. Subjektívnu legitimáciu na podanie odvolania nemá strana sporu bezvýhradne.

Z ust. § 359 CSP, ako aj z už ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

(pozri napr. uznesenie sp. zn. 5Cdo/215/2010 z 9. novembra 2010, uznesenie

sp. zn. 3Cdo/240/2012 z 12. novembra 2012 a uznesenie sp. zn. 4Obo/130/2009

z 26. januára 2010, ktorých právne závery sú použiteľné aj za účinnosti CSP) vyplýva,

že odvolanie môže podať len tá sporová strana, ktorej bola rozhodnutím súdu prvej inštancie spôsobená určitá ujma na jej právach. Rozhodujúcim pritom je výrok súdneho rozhodnutia, pretože existenciu prípadnej ujmy možno posudzovať len z procesného hľadiska.

Pri tomto posudzovaní nemožno vziať do úvahy subjektívne presvedčenie strany,

ale len objektívnu skutočnosť, že rozhodnutím odvolacieho súdu jej bola spôsobená ujma, ktorú možno odstrániť len zrušením alebo zmenou napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Ak však podá odvolanie strana, ktorej rozhodnutím súdu prvej inštancie nebola spôsobená žiadna ujma na jej právach (právne účinky rozhodnutia nezhoršujú jej právne postavenie), ktorú by bolo možné odstrániť zrušením alebo zmenou rozhodnutia súdu prvej inštancie, nemožno toto odvolanie považovať za subjektívne prípustné a odvolací súd odvolanie takejto sporovej strany odmietne.

13. Z ustanovenia § 359 CSP teda explicitne vyplýva, že odvolať sa môže strana

(predtým účastník konania). Civilný sporový poriadok za stranu výslovne označuje žalobcu a žalovaného (§ 60 CSP).

14. V predloženej veci je odvolaním správcu napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania v súvislosti s jeho zastavením z dôvodu, že správca ani žalovaný úpadca nepodali v súdom stanovenej lehote návrh na pokračovanie v konaní.

15. Podľa § 14 ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní

(v znení ku dňu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu), v konaniach prerušených

podľa odseku 1 písm. d) s výnimkou konaní o pohľadávkach, ktoré treba prihlásiť v konkurze (§ 20), sa však pokračuje na návrh správcu, úpadcovho odporcu alebo nerozlučného účastníka konania. 2) Správca sa stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Úpadca môže tento návrh podať, len ak tak neurobí správca v lehote určenej súdom, pričom v tomto prípade úpadca zostáva účastníkom konania. Neprerušuje sa však konanie o výživnom maloletých detí, trestné konanie a colné konanie. Procesné úkony uskutočnené v čase od vyhlásenia konkurzu do vydania rozhodnutia o prerušení konania podľa odseku 1 písm. d) sú neúčinné.

16. Keďže správca návrh na pokračovanie v konaní nepodal (či už podľa § 14 ods. 5 ZKV vo väzbe na § 206 ods. 1 ZKR, resp. podľa výzvy súdu v zmysle § 47 ods. 4 ZKR vo väzbe

na § 206j ZKR), stranou (účastníkom) v konaní zostal na žalovanej strane výhradne úpadca. V danom prípade sa správca nestal stranou konania namiesto úpadcu, a preto nemá subjektívne oprávnenie na podanie odvolania. Z týchto dôvodov nebola splnená subjektívna podmienka prípustnosti dovolania podaného správcom konkurznej podstaty

JUDr. Miroslavom Kráľom.

17. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade bolo odvolanie proti napadnutému uzneseniu podané niekým, kto na jeho podanie nebol subjektívne legitimovaný. Odvolací súd preto odvolanie správcu podľa ust. § 386 písm. b) CSP odmietol ako podané neoprávnenou osobou bez toho, aby sa zaoberal jeho dôvodnosťou.

18. Odmietnutie odvolania vyvolal (procesne zavinil) správca tým, že podal tento riadny opravný prostriedok napriek tomu, že v danom prípade nedisponuje takýmto subjektívnym oprávnením. Z obsahu spisu však nevyplýva, že stranám v tomto odvolacom konaní trovy vznikli, preto o ich náhrade rozhodol odvolací súd tak, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd prihliadol aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 72/2018, podľa ktorého: „Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných

princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať dovolanie strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov odo dňa jeho doručenia oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 424 CSP a § 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ a b/ CSP).